

Koleje

Jan-Matěj Rak

1. Chvíli trávou, chvíli polem, mezi stíny topolů,
křížem krážem, horem dolem, ale pořád pospolu,
chvíli blátem, chvíli louží, po kamení, po písku,
nikdy je nic neusouží, jsou si stále nablízku.
2. Chvíli zemí, chvíli vodou, chvíli div ne do nebe,
slunným dnem i nepohodou, ale stále u sebe,
chvíli lesem, chvíli pouští, i pod černou oblohou,
navzájem se neopouští, neboť prostě nemohou.
3. Co jim naplat pod topoly, pod modravou oblohou,
co jim naplat vánek v poli, když se potkat nemohou,
co jim naplat stráně vzadu, horské štíty v popředí,
co jim naplat třešně v sadu, když o sobě nevědí.